LIBRIS | We know books

Cristina DRĂGHICI (n. 10 mai 1994, București) a absolvit Universitatea de Medicină și Farmacie „Carol Davila" din București. A debutat editorial cu volumul *anticorp* în 2019, la Editura Charmides. A publicat povestiri în *Cartea Sângeorzului*, volumul II, Editura Charmides, 2022.

A fost performer în cadrul seriei SWORDS – Spoken Word Sessions și în cadrul proiectului Strada Fără Nume. Grupaje din poemele sale au fost traduse în engleză, spaniolă și portugheză. Locuiește în București, unde lucrează ca medic rezident pediatru.

Cristina **Drăghici**

Un râs ca un zgomot de sticle sparte

poeme

ROTONDA
CARTIER

LIBRIS | We know books

Cuprins

Mătase neagră 5
Cu scop precis 9
Fireworks 12
Divertiland 13
Cortul de triaj 15
Angajata perfectă 16
Dispensar 18
All inclusive 19
Azilul marilor visuri 21
Marile structuri 23
Încă aici 26
Ecosistem 27
Ikea 28
O păpușă electrică 31
Vara asta 33
Căluți de mare 35
Toate trec, D 37
Creier, creierașul meu 39
Cea mai frumoasă vară e acum 41
Kane Tanaka 42
Arici de mare 44
Urlă 46
Cine a strigat 48
O decolare violentă 50
Cădeau oameni 51
Chiar acum, în Qatar 53
Structuri noi 55
Furtună polară 56
Iron sky 57
American Dream 58
Măr roșu 60
Muzeul baloanelor 62
Morimoto 64
Artizani 66
Mâna omului 67
Mi-a spus înainte să plece 69
Soarele stă 71
Mara 73
Kalashnikov 75
Descântec 77
Viva la vida 80
Mâna bărbatului 82
Țesătoarea de traumă 84
Mai ajunge la tine blândețea 86
Ilona 88
Gong tibetan 90
Animalul nemângâiat 92
Fecioara din Guadalupe 94
Soarele încă apune frumos în Arizona 96

CARTIER
Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.
Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: vanzari@cartier.md
Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.
Tel/fax: 021 210 80 51. E-mail: codex@cartier.ro
cartier.ro
cartier.md

Cărțile Cartier pot fi procurate online pe cartier.ro & cartier.md
și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.
Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks și pe cartier.ro & cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER
Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.
E-mail: librariadincentru@cartier.md
Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 022 24 10 00.
E-mail: librariadinhol@cartier.md
Librărie online, cartier.ro, tel. 0785 199 823.
E-mail: codex@cartier.ro
Librărie online, cartier.md, tel. 068 555 579.
E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ
CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România.
Tel./fax: (021) 210.80.51. E-mail: codex@cartier.ro
Taxele poștale sunt suportate de editură.
Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Rotonda* este coordonată de Em. Galaicu-Păun
Editor: Gheorghe Erizanu
Lectori: Em. Galaicu-Păun, Sorin Despot
Coperta: Vitalie Coroban
Design/tehnoredactare: Valeria Idjilov
Prepress: Editura Cartier
Tipărită la Bons Offices

Cristina Drăghici
UN RÂS CA UN ZGOMOT DE STICLE SPARTE
Ediția I, noiembrie 2024

© 2024, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.
Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții
Drăghici, Cristina.
Un râs ca un zgomot de sticle sparte: Poeme / Cristina Drăghici; coperta: Vitalie Coroban; design: Valeria Idjilov. – Ed. 1. – [Chișinău]: Cartier, 2024 (Bons Offices). – 97, [2] p. – (Rotonda / colecție coordonată de Em. Galaicu-Păun, ISBN 978-9975-79-907-2). 300 ex.
ISBN 978-9975-86-811-2.
821.135.1-1
D 74

Mătase neagră

„I have searched for my mother's love
in all the corners of the world."

Annie ERNAUX

La aproape treizeci, când mă plimb în jurul mesei de călcat
din cei patruzeci și cinci de metri pătrați pe care îi numesc
libertate, iar adevărul ustură ca zăpada nopții polare, lovesc
pereții, aștept Crăciunul.
Mai dispusă ca niciodată să decorez o casă care nu-mi aparține,
să încălzesc palmele copiilor care nu sunt ai mei,
să aranjez foile de varză ca pe pansamente sterile
și să toc carnea.

La aproape treizeci, în loc să caut vouchere pentru masaje
deep tissue,
în loc să caut bețe de bambus care să apese unde nu a mângâiat
nimeni,
răstorn lăzile de gunoi ale sectorului doi și îmi găsesc,
printre pliculețe de whiskas și prezervative înnodate, inima.
O scutur de mizerii, o așez în palme, *broscuță sălbatică*,
o iau cu mine în cei patruzeci și cinci de metri pătrați.

La aproape treizeci, în loc de mimosa și gin Tanqueray,
în loc de Therme și băi turcești, vandalizez
magazinele tata&fiul, farmaciile mami&bebe,
îmi fac loc printre femeile care așază în coșuri
pompe de muls, fug cu pompele lor de muls în dinți.

LIBRIS We know books

Îmi scrie mama, *nu vrei o ciorbă?*
Mătase neagră, îi răspund sec
și lovesc perna
pe care el își așeza capul,
dragoste, îmi spuneam
și închideam ușa.

Dincolo de cortina neagră,
zăceai aproape moartă,
iar eu m-am așezat în tine
și te-am făcut mamă.

La aproape treizeci, nu profit de oferta 2+1
de la Pandora, nu las câteva sute de lei
în Sephora pe unturi de corp și scrub-uri din zahăr,
zahăr ars mi-a adus și el ținând copiii de mână,
zahăr ars vreau să mănânc până la intoxicație,
și ce poate fi mai ușurător
decât liniștea unui lac unde nimeni
nu mai aruncă pietre, nu mai deversează
deșeuri, nu își mai încearcă vâslele.
Mai ușurător și deopotrivă mai frumos
ca apa asta care pare să nu se termine
pe măsură ce strâng capace Dorna în pumni
și las corpul să își continue plutirea.

Încremenită. Neatinsă. Neperturbată.

Aștept Crăciunul cu uleiurile la îndemână,
în miros înțepător de oud, nu de brad.
Mă scot din mine, mă arăt mie,
broscuță sălbatică și sper să adorm.

La aproape treizeci, în loc de un selfie cu o
cană de ciocolată caldă din care se revarsă bezele,
în loc de hârtii lucioase de împachetat cadouri,
în loc de șosete flaușate, cu degete, în loc de
sex pe valea Doftanei cu un bărbat pus pe treabă,
las casele vechi să se prăbușească, îmi forțez
umerii să ducă, nu îmi feresc capul,
las lucrurile să se dărâme.
Sweet Cristina, îmi scrie un bărbat portughez,
în timp ce eu calculez cât le-ar lua să spargă ușa,
să constate că nu mai respir.

Îi deschid tatălui meu:
ai apă caldă? și verifică din priviri
dacă încă am hainele aruncate pe
jos. *Mătase neagră*, îi strig,
trântesc ușa și mă trântesc în pat
încă respir printre firele tale de păr
rămase aici, ca niște mici nenorociri.

La aproape treizeci, păstrez naivitatea școlăriței cu strungăreață
convinsă că bărbatul care o ține după ore de mână e om bun
și numește mâna care alunecă sub uniformă *grijă*
și se întoarce acasă și exersează bastonașul perfect.

De ce tremuri? Ți-e frig?
Mătase neagră, mi-ar fi plăcut să spun
dar n-am zis nimic nici atunci, nici când
corpul prăbușit al lui tata mirosea a licori,
nici când loveam cu pumnii în mama și nu se mișca,
nici când am petrecut câteva nopți printre femei care
își acopereau urechile când trecea trenul;

we thought they were attacking again, ziceau
și continuam să colorez cu copiii lor în brațe;
Mătase neagră, mi-ar fi plăcut să spunem
și să așteptăm Crăciunul.

LIBRIS | We know books

Cu scop precis

„Judge: What's all this fuss you've created? On TV and the media, your phone call from prison? Do you know why you're here?
Zain: Yes.
Judge: Why?
Zain: I want to sue my parents.
Judge: Why do you want to sue your parents?
Zain: Because I was born."

Capernaum, 2018

Pe bulevardul Magheru se adunaseră
toți răzvrătiții, iar ezitanții
aruncau de la balcoane cu fumigene
în care își ascundeau mamele și tații,
rudele responsabile pentru genele proaste,
partenerii de viață pe care nu îi mai iubeau,
dar cu care făcuseră împrumuturi bancare.

Strada devenea neîncăpătoare,
în spatele fiecărei mașini apărea o alta,
din care oamenii alunecau
ca niște picături gigantice de sudoare.

Șoferii gâfâiau, legau, astupau gurile
celor cu care nici că se mai putea.

Ne-am adunat cu toții aici cu un scop precis, se auzea din difuzoare.
M-am trezit legată de steagul țării mele,
aruncată în aer, trântită în tot galbenul lui.

IBUS | we know books

M-am trezit în fața tribunalului, înconjurată
de șoferi care coborau din mașini,
îngenuncheau și cereau iertare.

Am văzut plase imense în care urmau să ajungă
toți oamenii legați din portbagaje.
Mânjită de galbenul, roșul și albastrul țării mele,
m-am ridicat, m-am temut pentru mine
și m-am strecurat printre gleznele lor.

Ne-am adunat cu toții aici cu un scop important:
Vă rugăm, ignorați expresiile hormonale; v-ar putea afecta
judecata. Pe partea dreaptă veți găsi coșuri pentru
depozitarea produselor; *pășiți cu grijă, atenție la cap*,
pe partea stângă, suporturi biodegradabile pentru inimile dvs.;
nu vă temeți, pe termen lung, creierul e o inimă mai convingătoare.

Ne-am adunat cu toții aici pentru a-i condamna pe cei care
ne-au făcut,
pe cei care nu ne-au învățat cum să trăim după morțile altora,
pe cei care nu ne-au învățat manevra Heimlich pentru zilele multe
când viața ne stă în gât și ne face cianotici.

Ne-am adunat cu toții aici pentru a-i condamna
pe cei care nu ne-au echipat cu butoane
pe care să apăsăm când devine insuportabil,
dar au inventat dușuri bucale și senzori
care sting lumina când batem din palme;
Pe cei care ne-au șters fundulețele și ne-au lăsat să hoinărim
analfabeți într-ale noastre, neînțeleși și neînțelegând.

Mă sufocam între roșul și albastrul țării mele,
îmi aminteam cum tata a fost urmărit de poliție
pentru că a condus beat, iar eu am început să plâng, convinsă
că lacrimile unui copil pot convinge orice instanță.

Într-o zi, am vrut să mă înregistrez,
să mă trimit lui Bin Laden,
hotărâtă să îl rog din toată inima să oprească teroarea.

M-am ridicat și am cerut iertare,
m-am pus la rând lângă ceilalți,
m-am înarmat cu răbdare, am privit în jur,
m-am bucurat că ne-am adunat cu toții aici.
Am început să dirijez circulația și să împart
ceai cald șoferilor prin care suflă vântul.

LIBRIS | We know books

Fireworks

M-am cizelat pentru tine,
am devenit citoplasmă care captează lumina
și o dă mai departe,
nu mi-ai spus nimic despre
singurătatea celei care aprinde artificiile,
nici despre locul în care se duc artificiile după ce sunt aprinse,
mi-ai încredințat chibritul, o parte de cer
și ți-ai acoperit ochii.

Divertiland

Politicoasă, așa te-au crescut,
așa te-au învățat să te crești singură,
în camera în care lava plutește
într-un câmp magnetic nedefinit.
Camera în care icoanele și mandalele
fac tot ce sunt lăsate să facă;
cine a locuit acolo țipă,
țipă și își trece brațele prin ușă.

O femeie digitală
își proiectează inima pe tavan – gândacii
îi ocolesc marginile – își proiectează degetele
la câțiva centimetri deasupra parchetului, levitează.

Politicoasă, așa ți s-a spus că trebuie să fii,
când ce era afară amenința ce era înăuntru.
Ai alergat către camera mov,
ai lovit parchetul cu pumnii,
un animal confuz te privea în ochi,
ți-ai șters lacrimile, ai continuat
să inventariezi colete, tot înnodând,
ai dat peste chipul lui fără riduri,
chipul lui așezat lângă chipul ei.

Politicoasă, ți-ai învelit genunchii,
ți-ai lăsat gleznele dezvelite, ai numit asta *răzvrătire*.
La sfaturile unei femei histrionice,
ți-ai spus în gând de câteva ori: